

Waarom er weleens zeelui verzuipen

*Een hoofd vol schelpen
en in de maag een zilveren vis
het wier op zijn schedel
in golfslag gekapt
zwarte kalken wiggen
tussen blauwe tenen
aal in zijn aars
de zeemeermin op zijn arm
een wit spoor nog
weggezwoommen en
het hart van moeder
roze verbleekt*

*ergens bij de Balearen
had hij haar
tussen water en wind
zien drijven en
herkend die nooit
bestond*

*hij dook
en heeft zich
aan het wrak
dodelijk verwond*

*al langer
dan bij leven
zijn verlangen
drijft hij zoekend nu
de wereld rond.*